

El voraviu Joan Vall Clara

Deu Caixes de Girona

L'ERO de 'Caixabankia' tindrà cua, i Sánchez fa calaix i cohesiona Espanya

Diguen-me província, però l'envelat que s'ha tramiat i que pren forma de fusió entre CaixaBank i Bankia i que culminarà en breu fa la sensació d'un *déjà vu*, de segona entrega, a la qual seguiran una tercera i una quarta. Toca ser el primer banc d'Espanya i el desè de la Unió. En la tercera tocarà ser el cinquè d'Europa i el trentè del món, i en la quarta, el que vulguin imaginar. Hi haurà cinquena i sisena. Tocarà, com toca ara, i ja està. S'han aixecat veus, sí, i la majoria se sa-

ben obligades i de circumstàncies. Canadell, Sala i Martín, Tremosa, Aragonès, Puigdemont/Comín/Ponsatí... Es reclamen els drets dels fundadors. Es reivindicava la seu. Es crida a la prevenció contra l'oligopoli. Es demana respecte als drets dels clients i dels treballadors. S'apel·la a la lliure competència. Es fan crides a la necessitat d'una banca pública. El mateix que fa deu anys a Girona, quan La Caixa anava a absorbir Caixa de Girona. Però tot multiplicat per deu i beneït, induït i di-

rigit per un govern de progrés que necessita calerada, que rasca on sigui (ajuntaments) i que potser recupera 21.000 milions si acomiada 12.000 treballadors i tanca 2.000 oficines (Caixa de Girona van ser mil empleats i 200 oficines). Segurament quan s'anuncii l'expedient de regulació d'ocupació tornarà a haver-hi cua de voluntaris. Com en l'últim de La Caixa i l'últim del Santander. I Sánchez, a més, ho veu com una ajuda a "la cohesió territorial de Espanya". Negoci rodó.

Tribuna Xavier Serra i Besalú. Professor de filosofia i director de l'institut Salvador Espriu

Algú vol ser positiu, en educació?

Walt Whitman dona aquest consell: "Si manteniu la mirada cap al sol, les ombres cauran darrere vostre." No penso compartir amb vostès aquella negativitat que paralitza i que entristeix. Tampoc soc un eixelebrat desconeixedor de la realitat educativa d'aquests dies de setembre: no ho estic pas, de tranquil. Un "negacionista" –ara semblen haver-se posat de moda– descredita la realitat per evadir una veritat incòmoda. Aquesta actuació irracional –feta per quedar bé, perquè t'hi jugues quartos o, potser, només per voler sortir als diaris– impedeix acceptar les dades objectives, siguin numèriques o qualitatives. Té a veure amb les notícies falses. Sé que la gestió del sistema educatiu no és prou bona. Ara bé, ens cal una actitud de construcció, no de desesperança. Mandy Hale, una influenciadora nord-americana, afirma que "algunes vegades fem un gir equivocat per arribar a un lloc correcte". Té mig milió de seguidors al Twitter: ves a saber si l'ha encertada. I si, potser, en educació, ens passarà això.

LES DIFICULTATS OBJECTIVES i els errors evidents comesos fins ara en la planificació del curs escolar potser ens duren a un sistema millor, més curós de les persones, més centrat en el respecte a la diversitat i en una innovació metodològica consistent i no en la fal·lera d'omplir constantment unes graelles de plataformes o formularis del Departament que ningú té intenció de mirar-se seriosament. D'altra banda, en la vida de força persones i societats, sembla confirmar-se l'anomenat "efecte Pigmalión". Segons aquesta teoria, els resultats s'apropen a les expectatives

“Sé que la gestió del sistema educatiu no és prou bona. Ara bé, ens cal una actitud de construcció, no de desesperança

prèvies ja que, inconscientment, hem modificat la nostra conducta perquè així sigui. La creença de com anirà tot plegat ens fa actuar d'una altra manera i, aleshores, aconseguim fins i tot "alterar" els factors externs. Això s'ha estudiat de valent en àmbits educatius, esportius, etc. Alguns ho anomenen "profecia autocomplerta". L'escultor grec Pigmalión s'havia enamorat d'una de les seves creacions, *Galatea*. Estava tan apassionat per l'escultura que la tractava com una dona real: en el mite, després d'un somni i per obra d'Afrodita, *Galatea* pren vida. Els somnis s'assoleixen.

OPOSAT A L'EFFECTE POSITIU, hi ha un "efecte Pigmalión negatiu", l'anomenat "efecte Golem": en aquest segon cas, ben estudiat també per la psicologia social, les expectatives acaben modificant negativament el que volem fer. Ho fem malament, pitjor. En l'àmbit educatiu hi ha massa profetes d'aquesta opció, em sembla. Destruir no és difícil: tots en sabem. En allò material i en l'honor. Amb un bon bulldòzer o amb l'accés a algunes xarxes digitals, podem carregar-nos institucions, persones o el que calgui. La feina d'un artista o d'un empenedor no va per aquí.

COM QUE SOC director novell d'institut m'haureu de perdonar l'agosarament: coneixeu persones positives, empàtiques, benintencionades i flexibles? Les necessitem urgentment. Fa mesos que sabem d'un piló d'entitats i individus que saben trobar les deficiències del sistema: manca de coherència, poc realisme, etc. Tots podríem esmentar polítics indecisos, funcionaris que s'equivoquen, col·legues mandrosos que desitjarien un etern confinament (ben pagat, és clar). Però també n'hi ha d'altres: ja fa temps vaig fer un "elogi dels docents". Tenim molta gent, tan vocacional com els sanitaris, els bombers o els cooperants de les ONG, que –des de la seva professionalitat– cerquen solucions.

DILLUNS VINENT, dia 14, la majoria de nosaltres rebrem centenars i milers de joves de fins a 18 anys. M'inspira aquest lema, títol d'un llibre breu, *Stop talking, start doing*. Amb seny i amb coratge. Aquest mes també publico *Sé. Puc. Vull?* (*Valors*, 184), un article breu sobre una "seqüència d'acció": podem conèixer ("saber") però, si no tenim capacitat executiva ("poder"), gairebé tot acaba en una conversa de perruqueria o de bar. La pregunta clau, i seré punyent, ve al final: "vull" complicar-m'hi la vida, dur a la pràctica el que cal fer?

HEM DE GENERAR SOLUCIONS. Per exemple, després d'analitzar-ho tot plegat, què podem fer aquest setembre en educació?: a) dissenyar plans educatius adaptats a la situació sanitària; b) ser positius a la feina: acompanyar tota queixa amb una solució possible; c) refiar-nos dels professionals de l'educació. El que deia al principi: mireu endavant, i no veurem tant les ombres, encara que hi siguin.

Raça humana

Carme Vinyoles Casas

Dones com Najat El Hachmi

En la seva última obra, *Sempre han parlat per nosaltres*, l'escriptora Najat El Hachmi (Beni Sidel, 1979)

es congratula de no haver passat la crisi de l'adolescència en els temps actuals, perquè si en lloc de conèixer el feminisme a través de lectures que denuncien el poder castrador de la religió, s'hagués trobat a les xarxes els corrents que estan convertint l'islam en signe inqüestionable d'identitat, potser no hauria pogut sortir de la tribu patriarcal. Nascuda al Marroc, va arribar als 8 anys a Vic, on va créixer fins que es va traslladar a Barcelona, ha publicat *Jo també soc catalana*, *L'últim patriarca*, *La filla estrangera*, *Mare de llet i mel* i forma part d'un grup de reconegudes defensores dels drets de les dones en el complicat context àrab musulmà –Wassyla Tamzali, Nasara lahdih Said, Mimunt Hamido Yahida– que són doblement estigmatitzades. Per una banda pel masclisme associat a la cultura d'origen que reacciona contra la igualtat que reclamen i la seva ferma oposició a les lleis discriminatòries, als matrimonis forçats, al control social del cos femení. Han patit durs conflictes amb la família i l'entorn, s'han fet responsables de la seva llibertat venent la por a caure al buit i els moments d'intensa soledat i porten amb elles –en els seus articles, llibres, conferències– la veu de les que estan perdudes en l'opressió més atroz i silenciada. Amb això ja hi compten i per això lluiten; en canvi, l'estigma que han d'afrontar dins de les nostres democràtiques i diverses societats és molt més preocupant i incomprensible, un malentès que demà tractarem.

CLEAN LABEL

Tropic, Novetat 2019

¡Fruta i verdura feta gelat!

100% FRUITA I VERDURA

SENSE ADDITIVS

SENSE SUCRES AFEGITS

ORIGEN TOTALMENT NATURAL

Glas Nature

Per als amants de la fruita
Per als nens
Per als preocupats per la línia
o simplement per als gelaters

Gelats Glas us presenta la nova línia de productes elaborats totalment amb fruita i verdura